

1. INTRODUCCIÓ

Amic, has anat mai a un sopar amb els amics o família i han dit: "porta alguna cosa que **soparem** el que duguem entre tots!" segur que si has viscut l'experiència en acabar l'àpat has sortit amb el **tupper** també carregat del que ha sobrat...el miracle de la solidaritat és una realitat que podem viure ben de prop i sembrar així aquest Regne nou.

2. CANT

"El teu amor ens fa dir amén", de Canta la Teva Fe | CTF

<https://www.youtube.com/watch?v=rcZAqGX3M9I>

4. CRIST VIU!

168. És veritat que a vegades, davant d'un món tan ple de violència i egoisme, els joves poden córrer el risc de tancar-se en petits grups, i així privar-se dels reptes de la vida en societat, d'un món ampli, desafiador i necessitat. **Senten que viuen l'amor fratern, però potser el seu grup es va convertir en una mera prolongació del seu jo.** Això s'agreja si la vocació del laic es concep només com un servei a l'interior de l'Església (lectors, acòlits, catequistes, etc.), oblidant que **la vocació laical és primer de tot la caritat en la família, la caritat social i la caritat política: és un compromís concret des de la fe per a la construcció d'una societat nova**, és viure enmig del món i de la societat per a evangelitzar-ne les diverses instàncies, per a fer créixer la pau, la convivència, la justícia, els drets humans, la misericòrdia, i així estendre el Regne de Déu en el món.

5. REFLEXIÓ

Mentre Felip només pensa en les pròpies forces per donar aliment aquella multitud, el noi posa a disposició de tots tot allò que té i només així el Senyor pot fer el miracle: donar de menjar a tots i fins en sobra. La nostra societat necessita joves, i no tan joves, disposats a **pensar i viure més enllà de les seves forces** i posar-ho tot al servei dels altres; on el compromís quotidià amb els germans i pels germans transformi la realitat més propera i sigui llavor de Regne nou.

No vivim per a nosaltres, vivim per als demes!

6. LA PREGUNTA DEL DIA...?

Has descobert quin do tens? Què és lo tot que pots oferir? En qui pots compartir-ho i junts ser ferment de vida nova?

7. PARENOSTRE

3. L'EVANGELI DEL DIA

Jn 6, 1-15

Jesús se'n va anar a l'altra banda del llac de Galilea o de Tiberíades. El seguia molta gent, perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts. Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els seus deixebles. Era a prop la Pasqua, la festa dels jueus. Llavors Jesús alçà els ulls i, en veure la gran gentada que arribava al lloc on era, digué a Felip: «On comprarem pa perquè puguin menjar tots aquests?». De fet, ho preguntava per posar a prova Felip, perquè ja sabia què volia fer. Felip li va respondre: «Ni amb dos-cents denaris no n'hi hauria prou per a donar un tros de pa a cadascú». Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, li diu: «Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixos; però què és això per a tanta gent?».

Jesús digué: «Feu seure tothom». En aquell indret hi havia molta herba i s'hi asseguren; només d'homes, eren uns cinc mil. Llavors Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí a la gent asseguda, tants com en volgueren, i igualment repartí el peix. Quan tothom va quedar satisfet, va dir als seus deixebles: «Recolliu els bocins que han sobrat, perquè no es perdi res». Ells els van recollir i amb els bocins d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze cistelles: eren les sobres després d'haver menjat. Quan la gent veié el senyal prodigiós que ell havia fet, començaren a dir: «Realment, aquest és el profeta que havia de venir al món». Jesús s'adonà que venien a emportar-se'l per fer-lo rei, i es retirà altra vegada tot sol a la muntanya.